

[Ole M. Nielsen]

Det er blevet lovlig meget udbredt i dette Ting at fremsætte populistiske forslag eller paradeforslag, som ministeren kaldte det.

Orlovsordningerne er en succes, og Kristeligt Folkeparti deltager gerne i æren for at være initiativtager til dem. Jeg mener, at man under sygehusdebatten i Tinget i sidste uge fik sat nogle ting på plads på en udmærket måde, så det er lidt hurtigt at tage det op igen.

Jeg synes, at vore pæne kolleger i Det Konservative Folkeparti burde være glade for, at orlovsordningernes succes har sat gang i debatten om de helt urimelige arbejdstids- og faggrænseregler, der eksisterer i vort sundhedssystem især med amterne som arbejdsgivere. Det er et meget lille antal sygeplejerskestillinger, der ikke kan besættes, og de kunne meget let besættes ved en omrokering, hvis man lod andre personalegrupper udføre nogle af de opgaver, de er kvalificerede til, og det er ikke så få. Endelig kommer der jo i løbet af de kommende måneder et par tusind nyuddannede med forskellige uddannelser inden for dette område af arbejdsmarkedet.

Vi tror, at det vil være muligt at indrette sig. Sandheden er, at sygeplejerskerne har skrabet nogle funktioner til sig, dengang der var mangel på sygeplejersker, og nu vil de ikke afgive dem, selv om de er for få. Jeg tror i øvrigt, at sygeplejerskerne har valgt at få nogle forkerte rettigheder i stedet for at få lidt mere i løn, og en af grundene til, at de er så motiverede for at tage orlov, er måske også, at det ikke koster dem så meget; men amterne har helt oplagt en række opgaver at løse som arbejdsgivere.

I øvrigt sker der kedelige fejl og forsumpelse på sygehusene og selvfølgelig også andre steder, selv om alle stillinger er besat, og af og til endda fordi enkelte personalegrupper eller enkelte ansatte er mere optaget af deres faglige rettigheder end af patienternes ve og vel.

Fru Charlotte Antonsen refererede til en hel række organisationer, der udtalte sig om frykten for flaskehalsproblemet. De udmærkede sig alle ved at være interesseorganisationer på området. Jeg kan referere hr. Claus Vastrup, som sikkert alle har set på forsiden af en af Berlingske Tidendes sektioner i dag, for at mene, at frykten er stærkt overdrevet. Sådan kan man jo vælge sig de kampfæller, som man nu synes man har brug for, og det er det, der sker i sådan en debat som den her.

Per Stig Møller (KF):

Hr. Ole M. Nielsen plejer at sige mange fornuftige ting i Folketinget, men i dag har han altså valgt at holde en fridag. Jeg synes simpelt hen, at indledningen var under det niveau, hr. Ole M. Nielsen normalt befinder sig på.

Han siger, at dette forslag er et paradeforslag og populisme, men må jeg ikke sige ganske alvorligt, at for den patient, der ikke kan blive behandlet eller får at vide, at der kommer til at gå 3 uger ekstra eller måske til lidt efter sommerferien, er det ikke et paradeforslag og ikke populisme. Jeg synes, det er ganske usmægtigt at bruge et sådant udtryk om et parti, der prøver at sige, at det selv har indført orlovsordningerne, men med et genbesættelseskrav, som nu er fjernet.

Vi vil ikke rejse en paradedebat om at få det genindsat generelt, for det ved enhver at vi ikke får, men vi har konstateret, at der på nogle områder er problemer. Derfor siger vi, at der må være en nødbremse før sommerferien, for alle siger, at det vil give problemer til sommerferien. En tillidsmand sagde allerede den 2. marts, at politikerne måtte påtage sig det ansvar at prioritere, idet de ikke både kan få nedbragt ventelisterne og samtidig indføre en lov om forældreorlov. Er det parade? Er det populisme at tage det alvorligt at være politiker og have pligt til at prioritere? Det synes jeg er for ringe, og det kan man ikke byde hinanden i Folketinget, når vi tager disse ting så alvorligt. Vi har indskrænket det til kun at omfatte de områder, Folketinget tidligere har udvalgt som så livsvigtige, at der ikke må strejkes. Folketinget har også forskelsbehandlet nogle arbejdsgrupper ved at sige, at på nogle områder er det livstruende, at man kan strejke.

Det var da ikke populisme, da Kristeligt Folkeparti stemte for det i 1987, og det var heller ikke en parade, da Kristeligt Folkeparti i 1987 stemte for, at Falckredderne ikke kunne strejke. Det var vel, fordi man tog det alvorligt og prioriterede det, at man kunne strejke, lave i forhold til det, at man kunne komme til skade. Det er det, vi har gjort, og så kan man jo synes, at det er godt eller dårligt; men det er ikke populisme.

Jeg mener, at mennesket er den eneste dyreart, der har evnen til at forudse og forebygge problemer – måske har jeg taget fejl – men der er altså mange, der har fortalt os, at der er pro-